

Γ. Αγγ.

Δύο φορές υποχρεώθηκαν να κλείσουν τα χρηματιστήρια της Κίνας, στη Σαγκάη και στη Σέντσεν, μέσα στις τέσσερις πρώτες συνεδριάσεις του 2016!

Η βίαιη έξοδος κεφαλαίων από τις “νησίδες ημι-ελευθερίας” του χρηματιστικού κεφαλαίου στη Σαγκάη και στη Σεντσέν, την πρώτη εβδομάδα του νέου χρόνου έχει υποχρεώσει και τους αστούς αναλυτές να αμφιβάλλουν πλέον για το κατά πόσο η καπιταλιστική παλινόρθωση στην “ήπειρο” αυτή μπορεί να προχωρήσει χωρίς να συμπαρασύρει μαζί της στην κατάρρευση τις διεθνείς αγορές κεφαλαίου... Ήδη οι χρηματιστηριακές αγορές από τη Νέα Υόρκη μέχρι την Φρανκφούρτη, το City του Λονδίνου και τις περιφερειακές αγορές στο Χογκ Κονγκ, το Τόκυο και την Μπραζιλία συνεχίζουν να “αιμοραγούν” στα απόνερα της κεφαλαιακής άμπωτης που έχει ξεκινήσει απ’ το Πεκίνο και τη Σαγκάη.

Προανάκρουσμα αυτής της κρίσης που ξεδιπλώνεται τώρα ήταν η “εξαέρωση” μέσα σε χρόνο ρεκόρ, στις αρχές του Αυγούστου 2015, περίπου 5 τρισεκατομμυρίων δολαρίων με αφορμή τις πρώτες κινήσεις μερικής “απελευθέρωσης” στη διαπραγμάτευση του γουάν.

Οι προσαρμογές που επιχειρεί η γραφειοκρατία του ΚΚΚ (Καπιταλιστικού Κόμματος Κίνας) στην ελεύθερη αγορά κεφαλαίων, μετά την δρομολόγηση της διαδικασίας συμμετοχής του κινέζικου νομίσματος στο παγκόσμιο καλάθι αποθεματικών νομισμάτων του ΔΝΤ (θα ξεκινήσει τον Οκτώβριο φέτος) φαίνεται να έχουν ανοίξει τον ασκό του Αιόλου.

Το Πεκίνο και η Fed

Η βιαιότητα όμως των κεφαλαιακών κινήσεων με την παραμικρή ρωγμή στους κινέζικους κανονισμούς ελέγχου οφείλεται στο γεγονός ότι μεγάλο μέρος των κεφαλαίων αυτών είναι (ή έχουν προκύψει μέσω μόχλευσης) στη διάρκεια της κρίσης από το 2008 και μετά από τα προγράμματα ποσοτικής χαλάρωσης της Fed.

Η διακοπή τους και η αντιστροφή της νομισματικής πολιτικής της Fed με την αύξηση του κόστους του χρήματος (αύξηση επιτοκίων) σε συνθήκες αναμφίβολης επιβράδυνσης της οικονομίας της Κίνας (πτώση της συναλλαγματικής ισοτιμίας του γουάν) έχει δημιουργήσει ένα εκρηκτικό περιβάλλον αποσταθεροποίησης των χρηματιστηριακών αγορών σε όλο τον πλανήτη.

Οι “ρωγμές” αυτές δρομολογήθηκαν ή επρόκειτο να δρομολογηθούν από τις αρχές αυτού του χρόνου και οι αγορές κεφαλαίου κινήθηκαν βίαια προεξοφλώντας τις συνέπειές τους:

Οι κινεζικές αρχές από τις αρχές του έτους αύξησαν τον χρόνο συναλλαγματικής διαπραγμάτευσης ώστε να εξισορροπηθεί η εσωτερική (onshore) και η εξωτερική (offshore) διαπραγμάτευση της συναλλαγματικής ισοτιμίας του κινέζικου νομίσματος με το δολάριο. Το αποτέλεσμα ήταν να “πέσει”

απότομα η ισοτιμία του γουάν προκαλώντας μια χωρίς προηγούμενο φυγή από το κινέζικο νόμισμα.

Από τις αρχές του 2016 επρόκειτο να τεθεί σε ισχύ η ανάκληση των περιορισμών ρευστοποίησης (πώληση) μετοχικών πακέτων από τους μεγάλους θεσμικούς επενδυτές στη Σαγκάη και στη Σέντσεν που είχαν επιβληθεί κατά την κρίση του Αυγούστου. Το αποτέλεσμα ήταν σε ελάχιστο χρόνο να εξαντληθούν όλα τα όρια πωλήσεων με την κινέζικη κυβέρνηση να αντικαθιστά την “απαγόρευση” με μία σειρά προϋποθέσεων και εγκρίσεων για κάθε ρευστοποίηση προκειμένου να εμποδίσει την κατάρρευση.

Η περιβόητη καμπάνια κατά της διαφθοράς έχει επεκταθεί σε μεγάλο μέρος της γκρίζας ζώνης συναλλαγών του χρηματοπιστωτικού συστήματος και έχει βγάλει εκτός μάχης περισσότερους από 80 μεγάλους operators περιορίζοντας σχεδόν κατά 80% το ύψος των συναλλαγών στην περιοχή αυτή.

Μέσα στο περιβάλλον αυτό έχει ενταθεί η προσπάθεια -με την εκμετάλλευση κάθε δυνατού μέσου- εξαγωγής κεφαλαίων από ιδιώτες αλλά και αποταμιευτές στην Κίνα με απρόβλεπτες μέχρι στιγμής συνέπειες.

Μέσα σ’ αυτό το περιβάλλον άνοιξαν οι αγορές το 2016 την Δευτέρα 4 Γενάρη προκαλώντας το σπάσιμο μιας συναλλαγματικής “φούσκας” η οποία με την σειρά της οδήγησε σε κατάρρευση των τιμών των μετοχών στην Κίνα αλλά και σ’ ολόκληρο τον πλανήτη. Οι ανακοινώσεις της Παγκόσμιας Τράπεζας για αναθεώρηση των προβλέψεων αύξησης του παγκόσμιου ΑΕΠ, κατά μισή περίπου μονάδα χαμηλότερα από τις αρχικές προβλέψεις, ήρθαν να επιβεβαιώσουν τους φόβους των αγορών ότι το 2016 βρίσκει τελικά τις δύο μεγαλύτερες οικονομίες του πλανήτη πολύ μακριά από την περιπόθητη “λύση” της κρίσης που ξεκίνησε το 2008 με την κατάρρευση της Lehman Brothers.

Η πρώτη εβδομάδα του 2016 αποτελεί την επιβεβαίωση της αποτυχίας, αλλά και τον προθάλαμο της βίαιης αντίδρασης των τυφλών δυνάμεων του καπιταλισμού στη νέα αυτή πραγματικότητα.

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Νέα Προοπτική το Σάββατο 9 Ιανουαρίου 2016